

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym: Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2016 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa małoletnich D. M. i N. M.

reprezentowanych przez matkę K. M. (1)

przeciwko K. M. (2)

o podwyższenie alimentów

1. podwyższa alimenty ustalone w wyroku Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 20 października 2009 roku w sprawie I C 734/08 od pozwanego K. M. (2) na rzecz jego małoletnich dzieci: D. M. urodzonego (...) i N. M. urodzonej (...) z kwoty 350 (trzysta pięćdziesiąt) złotych na rzecz D. M. do kwoty 700 (siedemset) złotych miesięcznie i z kwoty 300 (trzysta) złotych na rzecz N. M. do kwoty 500 (pięćset) złotych miesięcznie, to jest z łącznej kwoty 650 (sześćset pięćdziesiąt) złotych do łącznej kwoty po 1200 (jeden tysiąc dwieście) złotych miesięcznie na dwoje dzieci poczynając od dnia 1 stycznia 2016 roku płatne do rąk matki małoletnich K. M. (1) do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,
2. postępowanie o alimenty za okres od wpłynięciu pozwu to jest 7 lipca 2014 roku do 31 grudnia 2015 roku umarza wobec cofnięcia powództwa w tym zakresie,
3. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
4. kosztami postępowania obciąża pozwanego K. M. (2) i nakazuje pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa tytułem pokrycia tych kosztów kwotę 649,70 (sześćset czterdzieści dziewięć 70/100) złotych (w tym 330 złotych tytułem nieuiszczonej opłaty i 319,70 złotych tytułem pokrycia kosztów wydanej w sprawie opinii lekarskiej),
5. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 7 lipca 2014 r. działająca w imieniu małoletnich D. i N. M., matka K. M. (1) wniosła do tutejszego Sądu pozew o podwyższenie alimentów przeciwko K. M. (2) z kwoty po 350 złotych na D. M. do kwoty po 700 zł. i z kwoty po 300 zł. na N. M. do kwoty po 800 zł. Swoje stanowisko uzasadniła zmianami w zakresie potrzeb małoletnich oraz w zmianami swojej sytuacji majątkowej. N. M. rozpoczęła naukę w szkole podstawowej, ponadto choruje na astmę i AZS, co wymaga wykupywania leków. Potrzeby małoletniego D. również uległy zmianie- zwiększyło się bowiem jego zapotrzebowanie w zakresie żywności oraz odzieży. Przedstawicielka ustawowa małoletnich dołączyła zestawienie kosztów miesięcznego utrzymania jednego dziecka, zgodnie z którym ponosi koszty związane z wyżywieniem w wysokości łącznej 550 zł, z zakupem środków czystości- 70 zł, wydatkami na czasopisma i książki- 18 zł, odzież i obuwie- 165 zł, kosztami mieszkania -400 zł, inne koszty takie jak leki, wizyty lekarskie, artykuły szkolne, internet, wakacje i inne wydatki- 585 zł. Łączne koszty utrzymania jednego dziecka zdaniem przedstawicielki ustawowej wynoszą zatem ok. 1800 zł miesięcznie.

Pismem z dnia 9 marca 2015 r. pozwany **K. M. (2)** wniósł o oddalenie powództwa, wskazując, że od czasu orzeczenia obowiązku alimentacyjnego diametralnie zmieniła się jego sytuacja, nadto uznał, że koszty utrzymania małoletnich dzieci przedstawione przez matkę są zawyżone. Wskazał także, że stan jego zdrowia uniemożliwia mu podjęcie zatrudnienia, w związku z czym nie jest w stanie osiągać dochodów, które pozwalałyby na zaspokojenie jego podstawowych potrzeb życiowych. Pozwany choruje na reumatoidalne zapalenie, stawów, ponadto w 2012 r. został potrącony przez samochód, w wyniku którego doznał stłuczenia kręgosłupa, lewego uda i lewej stopy.

Na rozprawie w dniu 19 stycznia 2016 r. przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów ostatecznie zmodyfikowała powództwo wnosząc o zasądzenie alimentów począwszy od stycznia 2016 r. w pozostałym zakresie cofając powództwo o zasądzenie alimentów za wcześniejszy okres.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. M. (1) i K. M. (2) zawarli związek małżeński w dniu (...). Ze związku tego urodziło się dwoje dzieci - D. M. ur. w dniu (...) i N. M. ur. w dniu (...). Wyrokiem z dnia 20 października 2009 r. Sąd Okręgowy w Przemyślu sygn. akt I C 734/08 orzekł o rozwodzie małżeństwa M. zasądzając od ojca na rzecz D. M. kwoty po 350 zł miesięcznie i na rzecz N. M. kwoty po 300 zł miesięcznie tytułem alimentów. D. M. ma obecnie 12 lat, jest uczniem VI klasy Szkoły Podstawowej, N. M. ma obecnie 9 lat, jest w II klasie Szkoły Podstawowej. Ojciec utrzymuje kontakt z dziećmi, ale jest to rzadki kontakt, głównie telefoniczny. Zabiera je na miesiąc wakacji, tydzień ferii, co drugie święta. Pozostały czas dzieci pozostają pod opieką matki. Ojciec nie przekazuje żadnych środków ani finansowych ani rzeczowych na utrzymanie dzieci.

K. M. (1) ma 34 lata, z zawodu ekonomista, księgowa, wcześniej pracowała w firmie (...) z wynagrodzeniem średnio 2419 zł netto miesięcznie, od 1 kwietnia 2015 r. zatrudniona jako przedstawiciel handlowy w firmie (...) Sp. z o. o. z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości średnio 2662,86 zł netto miesięcznie (k. 234), oprócz dwojga dzieci z pozwanym, ma jeszcze córkę Z. C. ur. (...), którą wychowuje wspólnie z partnerem M. C.. Ojciec małoletniej Z. osiąga dochód w wysokości ok. 2000 zł miesięcznie.

K. M. (2) ma 37 lat, z zawodu mechanik samochodowy, pracował jako kierowca, a ostatnio zatrudniony jako brukarz, posiada zaległości w płaceniu alimentów, czynszu (k. 133). Obecnie bezrobotny. Jego miesięczne koszty utrzymania wynoszą ok. 1700 zł, na co składają się koszty czynszu, wyżywienia, leków, mediów, alimenty. Od 2011 r. do 2013 r. przebywał na zasiłku chorobowym i świadczeniu rehabilitacyjnym z ZUS. W 2013 r. korzystał z opieki społecznej - otrzymał zasiłek celowy i okresowy w łącznej kwocie 704 zł (k. 120). Zgodnie z opinią biegłego z zakresu chorób wewnętrznych i medycyny pracy stan zdrowia pozwanego nie ogranicza mu ani nie uniemożliwia mu wykonywania pracy na wolnym rynku pracy (k. 191-192).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zebrane w aktach sprawy w tym opinię biegłego oraz dowód z przesłuchania przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów K. M. (1) w charakterze strony. Pozwany K. M. (2) nie stawiał się na 16.06. 2016 r. na przesłuchanie w charakterze strony do Sądu Rejonowego w Przemyślu (wezwanie awizowane pozostawiono w aktach ze skutkiem doręczenia).

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo należało uwzględnić tak jak w wyroku a w pozostałym zakresie oddalić. Wobec wycofania powództwa za okres od wpłynięcia pozwu do końca grudnia 2015r. w tym zakresie postępowanie zostało umorzone.

Zgodnie z dyspozycją art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy wszelkie zmiany w statusie ekonomicznym stron powodujące zmianę zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub też zmianę zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie dziecka, w takim

wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania dziecka (art. 135 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego). Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza treść art. 96 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie – odpowiednio do jego uzdolnień – do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego), dostarczania rozrywek i wypoczynku. Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. W niniejszej sprawie Sąd częściowo uwzględnił żądanie przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów, zasądając podwyższenie alimentów na małoletniego D. z kwoty po 350 zł do kwoty po 700 zł miesięcznie i na N. z kwoty po 300 zł do kwoty po 500 zł miesięcznie. W ocenie Sądu nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadnia takie podwyższenie alimentów w wyższej kwocie, albowiem od wydania orzeczenia o zasądzeniu alimentów. Od czasu ustalenia ich w poprzednich kwotach minęło bowiem ponad 5 lat, obecnie dzieci mają 12 i 8 lat, zarówno D., jak i N. uczą się w szkole podstawowej, co istotnie zwiększa ich potrzeby, większe są uzasadnione wydatki. Pojawiły się bowiem, nowe wydatki, takie jak koszty związane z zakupem podręczników, przyborów szkolnych, strojów niezbędnych na zajęcia z wychowania fizycznego, karty miejskiej, składek klasowych, ubezpieczenia szkolnego, komitetu rodzicielskiego, wycieczek szkolnych. Zdaniem Sądu powyższe wydatki związane z nauką w szkole są wydatkami usprawiedliwionymi i w sposób oczywisty uzasadniają podwyższenie alimentów na małoletnich powodów, gdyż zarówno matka jak i ojciec winni pokrywać koszty związane z rozpoczęciem nauki szkolnej swoich dzieci, zaś w obecnej sytuacji ciężar zarówno wychowania, jak i finansowania wszelkich potrzeb małoletnich dzieci, w tym również tych, które pojawiły się w związku z rozpoczęciem nauki w szkole D. i N., w całości w zasadzie spoczywa na matce- K. M. (1). Sąd uznał za uzasadnione koszty utrzymania małoletniego D. na kwotę łączną 1400 zł, na którą składają się koszty wyżywienia -600 zł, koszty mieszkania -400 zł, koszty odzieży, obuwia, leków- 200 zł, innych wydatków takich jak podręczniki, karta miejska, przybory szkolne – 200 zł miesięcznie, ustalając udział ojca w połowie tych kosztów. Natomiast na koszty utrzymania małoletniej N. składają się koszty wyżywienia- 400 zł, mieszkania 400 zł, koszty odzieży, obuwia, leków- 100 zł, innych wydatków takich jak przybory szkolne, podręczniki- 100 zł. co daje łącznie około 1.000 złotych miesięcznie. Sąd wziął również pod uwagę możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego do alimentacji, w tym wypadku ojca K. M. (2). Posiada on dwa zawody: mechanika samochodowego i brukarza i mimo powoływania się na stan zdrowia uniemożliwiający mu podjęcie zatrudnienia, a nie udowodnił on w żaden sposób słuszności swoich twierdzeń. Przedstawił on zaświadczenie lekarskie z dnia 3 grudnia 2014 r. świadczące o niemożności wykonywania ciężkiej pracy fizycznej, a zatem nie o niemożności wykonywania jakiejkolwiek pracy. Co więcej, z opinii powołanego w niniejszej sprawie biegłego lekarza internisty J. T. (k. 191-192) wynika, że po wykonanej od 16 marca 2013 r. do 8 kwietnia 2013 r. rehabilitacji leczniczej brak jest jakiejkolwiek dokumentacji świadczącej o stałym leczeniu pozwanego. Powołał się również na opinię wydaną na potrzeby Sądu Okręgowego w Przemyślu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, zgodnie z którą rozpoznano u K. M. (2) przewlekłe seronegatywne zapalenie stawów z antygenem HLA B 27 w okresie remisji, przebyte wysiękowe zapalenie stawu kolanowego prawego, skokowego prawego oraz przyczepów prawego ścięgna A., okresowy zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego. Powołany w tamtejszej sprawie biegły reumatolog wskazał, że przebyte schorzenia nie powodują niezdolności do pracy z uwagi na obserwowaną od dłuższego czasu remisję, natomiast przebyte wysiękowe zapalenie stawu kolanowego, skokowego i przyczepów A. należą do obrazu klinicznego w/w jednostki chorobowej. Ponadto zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego również nie jest podstawą do orzeczenia o długotrwałej niezdolności do pracy. Biegły uznał, iż praca w zawodzie brukarza nie byłaby wskazana z uwagi na wykonywanie pracy w pozycji wymuszonej, natomiast brak jest przeciwwskazań do wykonywania przez pozwanego drugiego z posiadanych zawodów- mechanika samochodowego. W ocenie Sądu zasadne i zgodne z treścią art. 135 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego jest oparcie się na możliwościach zarobkowych pozwanego, a nie tylko na jego aktualnych zarobkach. Zakres obowiązku alimentacyjnego może i powinien być większy od wynikającego z faktycznych zarobków i dochodów zobowiązanego, jeśli przy pełnym i właściwym wykorzystaniu jego sił i umiejętności zarobki i dochody byłyby większe, a istniejące warunki społeczno- gospodarcze i ważne przyczyny

takiemu wykorzystaniu nie stoją na przeszkodzie (por. orzeczenie SN z dnia 9 stycznia 1959 r. 3 CR 212/59, OSPiKA 1960, poz. 41)” Legalis 18769.

Na podstawie zebranych w sprawie dowodów brak jest podstaw, aby uznać, że pozwany jest niezdolny do wykonywania pracy. W ocenie Sądu trudna sytuacja finansowa pozwanego, wynika nie tyle z braku możliwości podjęcia pracy, co z braku chęci znalezienia odpowiedniego zatrudnienia. Pozwany bowiem dysponuje zawodem mechanika samochodowego, co do wykonywania którego brak jest jakichkolwiek przeciwwskazań zdrowotnych.

Sąd obciążył kosztami pozwanego, albowiem strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych jest ustawowo zwolniona od ponoszenia kosztów sądowych. Zatem z uwagi na powyższe nakazano pobrać od pozwanego kwotę 330 zł tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej. Ponadto zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 319,70 zł tytułem pokrycia kosztów wydanej w sprawie opinii biegłego.

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt. 1 Kodeksu postępowania cywilnego Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.